

Barcelona (Edició vespra)	2	pts. mes
Barcelona (Edició matí)	2	pts. mes
Península	7	50 trimes
Amèrica	8	50 trimes
Unió postal	25	pts. mes

La Veu de Catalunya

El President Masaryk a París

DISCURSOS DE MILLERAND I MASARYK

París, 17. — El president senyor Millerand ha obsequiat amb un banquet el president de la República Txecoslovaca, senyor Masaryk, amb assistència del ministre de Negocis Estrangers, senyor Benes, i el Cos diplomàtic estranger.

Al final del banquet, el senyor Millerand pronuncià un discurs, en el qual digué que la presència a París del president Masaryk és una prova que entre totes dues nacions continua existint i mantenint-se una es-treta i forta col·laboració. «Esperem que aquesta col·laboració — continuà dient el senyor Millerand — continuarà els resultats més satisfactoris en què que es refereix al manteniment del respecte als tractats, assegurant l'execució dels compromisos existents i aconseguint, d'aquesta forma, al restabliment de l'estabilitat europea.

Els Estats de l'Europa occidental i oriental no tenen altre defensor més sincer que França, la qual desitja que els països de les regions danubianes entrin en una prospera i floridant situació. França, per la seva part, no desitja altra cosa que observar els tractats, complir les seves obligacions, i obtenir el pagament de les reparacions, sense sentir la més petita idea d'establir el règim d'opressió, els quals han quedat definitivament abolits.

El president Masaryk contestà recordant l'excel·lent importància que assolí la intervenció de França en el moviment alliberador de Txecoslovàquia. «Treballem lleialment i inflexiblement — afegí — per a consolidar la nostra situació dins l'Europa nova, i com que ens donem perfecte compte de la importància d'aquesta tasca, consagram tots els nostres esforços per a portar-la a cap, respectant i respectant els tractats de pau — aca-ha dient — per considerar els justos en llur totalitat, i comprarem perfectament que totes les obligacions que consten en els dits tractats, especialment, i després de tot, les reparacions, han d'ésser honradament complertes». — Havas.

A l'Índia Britànica
NOVES DETENCIONS
Amritsar (Índia anglesa), 17. — Les autoritats britàniques han procedit a la detenció de dotze individus, membres del Congrés de l'Índia, i de la tribu dels Sikhs, entre els quals s'esmenta principalment la detenció del president i del secretari de l'esmentat comitè.
El Comitè del Congrés de Punjab ha fet causa comú amb els reformadors. — Havas.

Inundacions a Oklahoma

MILERS DE PERSONES SENSE CASA

Oklahoma (EE. UU.), 17. — En aquestes terres s'han produït terribles inundacions, originades per la ruptura dels diques que contenien les aigües.
A conseqüència d'això, han quedat sense estatge milers de persones. — Havas.

Foc a Constantinoble

DESTRUCCIÓ DE L'AMBAIXADA RUSSA

Constantinoble, 17. — A Buyuk-Dere ha esclatat un incendi, a conseqüència del qual ha quedat destruïda la residència d'istiu de l'ambaixada russa. — Havas.

La qüestió de Tànger

LA INTERVENCIÓ D'ITALIA

París, 17. — El «Petit Parisien» diu que segons les seves notícies s'han portat a cap determinades gestions a Londres, París i potser també a Madrid, amb el fi de que Itàlia participi en les properes negociacions concernents a Tànger.
L'esmentat diari fa observar que si fos així es tergiversaria el caràcter d'una qüestió d'ordre purament local que ha de residir en les tres úniques potències interessades i s'oblidaria que Itàlia signà un document pel qual es desinteressava especialment de les qüestions del Marroc.

Afegeix el «Petit Parisien» que segons lurs informes el protocol de la signatura de igual precedrà a la clausura de la Conferència de París, serà comunicat a Itàlia de la qual potència se sol·licita que emeti el seu parer en aquesta qüestió. — Havas.

El que diu un diari

París, 17. — La «Republique Française» escriu:

«Persistim en creure que la falta de confiança de que els espanyols han donat mostres i s'expressen demostrant encara envernosals en el seu fet polític per la seva part. Després de cridar l'atenció del Director sobre els germans d'espanyols els quals — diu la «Republique Française» — han volgut fer massa temps de la qüestió de Tànger la festa de la discordia entre França i Espanya, aquest diari acaba dient que el moment actual és propici al Director per a reparar faltes passades, i pensar en una política d'estreta col·laboració franco-espanyola, sense la qual no es pot somniar amb realitzar al Marroc la labor sòlida i en-sençada anhelada. — Havas.

Les collites a l'Argentina

ESTADÍSTICA OFICIAL

Buenos Aires, 17. — L'estadística oficial del ministeri d'Agricultura, evalua la pròxima collita argentina en 6.770.000 tones de blat; 1.930.000 tones de blat de sec; 2.000.000 tones de blat de sec; 2.000.000 tones de blat de sec.

Els carrils britànics

EXPANSIÓ DE LA XARXA

Londres, 17. — El Govern britànic s'ocupa actualment d'ultimar els termes d'un contracte amb algunes grans companyies ferroviàries. Es tracta d'una empresa que costarà un milió i mig de lliures esterlines, la qual cosa permetrà donar treball a nombrosos obrers en atur forçats.

Fins a 1925 s'han gastat quaranta milions de lliures en el desenvolupament de les xarxes ferroviàries, de les quals 14 milions s'hauran de gastar pels veltants de Londres. També es construiran 150 ponts. — Havas.

La simplificació de les formalitats duaneres

Duen de Ginebra:

La conferència internacional per a la simplificació de les formalitats duaneres ha estat oberta pel comte Buxton, ex-governador de l'Àfrica del Sud, que el Consell de la Societat de les Nacions designà per a President.

Han enviat delegats uns 35 països, membres de la Societat. Els Estats Units, tot i rebent la invitació oficial, han designat llur cònsol a Ginebra perquè ajudat de quatre experts, segueixi les discussions de la conferència en qualitat d'observador. Alemanya també hi pren part, representada per un conseller del ministeri de Finances.

El comte Buxton ha pronunciat un llarg discurs, endreçant una salutació particular al representant dels Estats Units i a la delegació de la Cambra de Comerç Internacional.

«El pacte de la Societat — ha dit — ha imposat a cada un dels Estats membres de la Societat l'obligació d'observar el principi del tracte equitatiu dels comerços dels altres països. El pacte, és dels més importants. El Consell i l'Assemblea, segons el parer del comitè econòmic de la Societat, encarregat de definir l'abast i el sentit d'aquesta disposició, ha decidit que l'única millor pràctica d'obtenir un resultat útil era el de dividir l'assumpte en cert nombre de seccions i estudiar en detall cada una d'elles separatament.

Nosaltres hem d'ocupar-nos de les qüestions relatives als procediments i formalitats duaneres i determinar en quina mesura el comerç i el canvi internacional són travats per les formalitats duaneres excessives, inútils o arbitràries.

Del contrari, no ha d'entendre's que aquesta Conferència tingui per objecte tractar les qüestions relatives a la política seguida pels membres de la Societat i amataria de tarifes duaneres o tractats de comerç. El Consell ha exclòs expressament aquestes qüestions de les deliberacions de la nostra conferència.

Les nombroses formalitats i els procediments duaners sota el punt de vista de les dificultats que posen al desenvolupament del comerç mundial. Aquesta qüestió, que serà important sempre, no és més avui per dues raons. Per una part, és el considerat la situació actual del món, no és pot menys d'adonarse de què és indispensable un desenvolupament considerable del comerç i del canvi internacional per a la restauració econòmica de l'Europa i, en particular, dels països que han sofert més per la guerra; és evident que aquesta restauració és travada per formalitats duaneres inútils i complicades.

Les nombroses fronteres noves que han estat creades, han implicat l'establiment de noves administracions duaneres que han hagut d'adaptar-se a condicions desaconduïdes.

Es evident que, a part de tota política comercial, són necessàries les formalitats i els règims duaners. Els nostres objectius es limiten a una temptativa de simplificar-los i resimplificar-los. Jo crec fermament, que, tenint en compte la bona voluntat que tanq s'ha manifestat sempre en la Conferència de la Societat i l'ajuda de les més altes competències tècniques d'un tan gran nombre de països, s'arriba a la conclusió que, s'arriba a la conclusió que, dins dels límits de la nostra obra, tinguin efectes tangibles.

Hem creu que els treballs de la conferència duraran uns tres setmanes.

França i Rússia

PROPOSICIONS DELS SOVIETS

París, 17. — Comuniquen d'Anvers que el diari «Neptunes» d'aquella ciutat, parlant de la presència a París del director del Banc de Rússia, senyor Seeman, diu que el viatge té per objecte sotmetre al Govern francès certes proposicions de caràcter financer.

Sembla, si la notícia és exacta, que el senyor Seeman tracta d'obtenir que França reconegui la República dels Soviets contra el reconeixement per part de Rússia del deute exterior. Demés, el Govern rus ofereix indemnitzar els subdita francesos, béns dels quals han estat expropiats, algunes concessions petrolíferes a França. — Havas.

La crisi alemanya

ESTADÍSTICA OFICIAL

Berlin, 17. — Segons una informació que procedeix de Berlín, publica el «Daily Express», l'economista alemany senyor Bonn sortirà cap a París a última d'aquesta setmana, per a portar a cap una missió especial que li ha encarregat el canceller Stresemann. — Havas.

Els treballadors sense feina intenten assaltar l'Ajuntament de Berlín

MANIFESTACIONS TUMULTUOSAS A BERLÍN. — NOMBROSOS MORTS I FERITS. — BOTTIGUES SAQUEJADES

Berlin, 17. — Nombrosos grups d'obres sense treball fractaren d'assaltar l'edifici de l'Ajuntament, impidint-hi la polícia, la qual hagué de donar algunes càrregues.

En altres barris també es promogueren manifestacions tumultuoses, havent la polícia de fer ús de les armes. S'han registrat nombrosos morts i ferits.

Durant aquests aldarulls foren saquejats diversos magatzems i botigues. — Havas.

Aldarulls sagnants a Mannheim

COL·LISIO SAGNANT A MANNHEIM

Mannheim, 17. — Entre la polícia i un grup d'obres sense treball que intentava saquejar una botiga es produí una col·lisió.

La polícia es va veure obligada a disparar contra els manifestants, resultant un mort i diversos ferits. — Havas.

Stresemann forma un gabinet d'acció

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Chronicle» a Berlín, diu que per a facilitar la tasca del Govern, el

La crisi alemanya

ESTADÍSTICA OFICIAL

Berlin, 17. — Segons una informació que procedeix de Berlín, publica el «Daily Express», l'economista alemany senyor Bonn sortirà cap a París a última d'aquesta setmana, per a portar a cap una missió especial que li ha encarregat el canceller Stresemann. — Havas.

Els treballadors sense feina intenten assaltar l'Ajuntament de Berlín

MANIFESTACIONS TUMULTUOSAS A BERLÍN. — NOMBROSOS MORTS I FERITS. — BOTTIGUES SAQUEJADES

Berlin, 17. — Nombrosos grups d'obres sense treball fractaren d'assaltar l'edifici de l'Ajuntament, impidint-hi la polícia, la qual hagué de donar algunes càrregues.

En altres barris també es promogueren manifestacions tumultuoses, havent la polícia de fer ús de les armes. S'han registrat nombrosos morts i ferits.

Durant aquests aldarulls foren saquejats diversos magatzems i botigues. — Havas.

Aldarulls sagnants a Mannheim

COL·LISIO SAGNANT A MANNHEIM

Mannheim, 17. — Entre la polícia i un grup d'obres sense treball que intentava saquejar una botiga es produí una col·lisió.

La polícia es va veure obligada a disparar contra els manifestants, resultant un mort i diversos ferits. — Havas.

Stresemann forma un gabinet d'acció

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Chronicle» a Berlín, diu que per a facilitar la tasca del Govern, el

La crisi alemanya

ESTADÍSTICA OFICIAL

Berlin, 17. — Segons una informació que procedeix de Berlín, publica el «Daily Express», l'economista alemany senyor Bonn sortirà cap a París a última d'aquesta setmana, per a portar a cap una missió especial que li ha encarregat el canceller Stresemann. — Havas.

Els treballadors sense feina intenten assaltar l'Ajuntament de Berlín

MANIFESTACIONS TUMULTUOSAS A BERLÍN. — NOMBROSOS MORTS I FERITS. — BOTTIGUES SAQUEJADES

Berlin, 17. — Nombrosos grups d'obres sense treball fractaren d'assaltar l'edifici de l'Ajuntament, impidint-hi la polícia, la qual hagué de donar algunes càrregues.

En altres barris també es promogueren manifestacions tumultuoses, havent la polícia de fer ús de les armes. S'han registrat nombrosos morts i ferits.

Durant aquests aldarulls foren saquejats diversos magatzems i botigues. — Havas.

Aldarulls sagnants a Mannheim

COL·LISIO SAGNANT A MANNHEIM

Mannheim, 17. — Entre la polícia i un grup d'obres sense treball que intentava saquejar una botiga es produí una col·lisió.

La polícia es va veure obligada a disparar contra els manifestants, resultant un mort i diversos ferits. — Havas.

Stresemann forma un gabinet d'acció

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Chronicle» a Berlín, diu que per a facilitar la tasca del Govern, el

L'arranjament de la pau

ESTADÍSTICA OFICIAL

Berlin, 17. — Segons una informació que procedeix de Berlín, publica el «Daily Express», l'economista alemany senyor Bonn sortirà cap a París a última d'aquesta setmana, per a portar a cap una missió especial que li ha encarregat el canceller Stresemann. — Havas.

Els treballadors sense feina intenten assaltar l'Ajuntament de Berlín

MANIFESTACIONS TUMULTUOSAS A BERLÍN. — NOMBROSOS MORTS I FERITS. — BOTTIGUES SAQUEJADES

Berlin, 17. — Nombrosos grups d'obres sense treball fractaren d'assaltar l'edifici de l'Ajuntament, impidint-hi la polícia, la qual hagué de donar algunes càrregues.

En altres barris també es promogueren manifestacions tumultuoses, havent la polícia de fer ús de les armes. S'han registrat nombrosos morts i ferits.

Durant aquests aldarulls foren saquejats diversos magatzems i botigues. — Havas.

Aldarulls sagnants a Mannheim

COL·LISIO SAGNANT A MANNHEIM

Mannheim, 17. — Entre la polícia i un grup d'obres sense treball que intentava saquejar una botiga es produí una col·lisió.

La polícia es va veure obligada a disparar contra els manifestants, resultant un mort i diversos ferits. — Havas.

Stresemann forma un gabinet d'acció

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Chronicle» a Berlín, diu que per a facilitar la tasca del Govern, el

L'Oficina Internacional del Treball

ESTADÍSTICA OFICIAL

Ginebra, 17. — El Consell d'Administració de l'Oficina Internacional del Treball discutí ahir una moció examinada a convocar una conferència internacional d'emigració.

Els membres del Consell de la Societat de Nacions han nomenat els delegats que han de formar el comitè de juriconsults que s'encarregarà de la interpretació del pacte de la Societat.

Ha estat designat per a representar Espanya el marquès de Villaurrutia. — Havas.

La catàstrofe del Japó

ESTADÍSTICA OFICIAL

París, 17. — La quantitat recaptada per la premsa francesa amb destinació a les víctimes del terratrèmol del Japó, pugui ja a 2.372.068 francs. — Havas.

L'actualitat anecdòtica

ESTADÍSTICA OFICIAL

L'ORIGEN DE LA MENTIDA
Els estudiants de Saint-Andrews, una petita universitat escocesa, celebren per la seva Universitat, han tingut una bona fortuna. S'havien reunit per a escoltar un discurs de llur rector, la qual cosa és per als estudiants una cosa rarament agradable, però sentiren la veu del gran novel·lista Rudyard Kipling, instal·lat com a rector honorari.

Kipling va pendre per tema, la independència de l'individu, go és a la joia que experimenta un ésser humà no pot comptar amb els altres sinó en el mateix. Amb una barreja de fantasia i de profunditat que caracteritza el seu talent, i fins pot dir-se el seu geni, cercà l'origen d'aquest sentiment en les primeres etapes de la humanitat, al temps en el qual els nostres avantpassats vivien encara pels arbres, com els primats, amb els quals eren parents. Varen ésser necessàries milers d'anys perquè l'interval que els separava, primer ben petit, s'anés engrandint poc a poc. Finalment va néixer el llenguatge i tot just nat, quin va ésser — demanà Kipling — el primer ús que va ferne?

«Els seus — va dir — que l'home havia passat a mestre entre totes les variacions d'engany pràctiques entre les bèsties. Sabia amagar-se prop del lloc on anaven a beure i sorprendre-les mentre estaven sense defensa, la qual cosa és l'origen de la guerra. Sabia atreure-les, imitant llurs crits de fam, de desesperació o d'amor, la qual cosa és el germen de la majoria de les arts. De manera que podia «aplicar» tota mena de mentides. Però des del moment que va saber expressar-se, la primera cosa que va fer, fou «dir» una mentida, una mentida premeditada i fadament».

I arribat aquí Kipling, estigué brillant descrivint la joia del nostre avantpassat, quan per primera vegada, no ja per actes o gestos com abans, sinó per paraules, es veia capaç d'enganyar els seus conspecifics, burlant-se d'ells amb el plaer, trametent-los a cercar un objecte, per exemple, quan ja sabia que no existia i saber-los persuadir, quan tornaven furiosos de no haver trobat res, amb la seva boca que ja sabia era d'ells i no pas seva. Dotat d'un poder tal l'home podia considerar-se com un Déu.

Aquest primer mentider — afegí Kipling — en troba tot seguit un altre. Tot indica que l'un i l'altre eren d'un sexe diferent. S'uniren tot seguit i engendraren una progenitura innombrable.

I heu aquí l'origen de la mentida, la qual cosa, com veieu, amb l'engany de la mentida humana, pugen és infinitament probable, encara que no ho hagués dit Kipling, que aquest primer mentider fou, en realitat el primer home veritablement digne d'aquest nom.

Es a dir, que el primer que va mentir fou Adam i l'únic punt dubtós consisteix en saber, entre Eva i ell, qui dels dos va mentir primer a l'altre.

Des del moment que era nada la paraula l'ús més judiciós que hom podia fer-ne era alterar, o si hom vol dir en termes més petits, embellir el pensament. I és en això que la humanitat, des dels primers barbotejos de la seva infància s'hi ha aplicat amb molt de zel. No s'ha acontentat la humanitat amb això, sinó que ha anat més enllà, per la subtilitat de la seva llengua, canvia l'opinió dels jutges i transforma en innocent el culpable; la de l'home polític que per a saber expressar-se meravellósment davant del públic, veu com se li confereix l'honor i el profit de governar els seus conspecifics. A aquestes mentides s'hi han afegit les escrites, i tunc els efectes com l'empíntia es veu veure augmentats considerablement. El poeta, el novel·lista, sense oblidar l'últim vingut, el periodista, s'han ingentat en variar i multiplicar l'ús de la mentida.

Dels dos herois de les llegendes homèriques, Aquil·la i Ulisses, no hi ha dubte que és el segon el que més captiva. Mentre Aquil·la solia ser una força de la naturalesa, Ulisses és essencialment humà. Les seves aventures, els seus sofriments i els seus triomfs, treballaven sempre la humanitat. I no obstant, quin és la característica dominant d'Ulisses: principalment la de saber mentir.

Desordres a Mindanao

ESCOLA ATACADA PELS INDIGENES

Manila, 17. — Diumenge passat un grup d'indígenes atacà una casa-escola de la illa de Mindanao, matant a tres mestres, un tinent, un sergent i vuit policies.

Hi hagué necessitat de demanar auxili a les tropes nordamericanes. — Havas.

De la «Festa de la Raça»

BALL A PARÍS

París, 17. — La Casa d'Espanya en aquesta capital organitzà ahir als salons de l'Hotel Continental un brillant «soirée», amb motiu de la «Festa de la Raça».

La concurrència fou enorme, figurant-hi tota la colònia espanyola. Diversos artistes espanyols prengueren part en la festa, la qual acabà amb lluit ball. — Havas.

Les Reparacions

TREBALLS DE LA COMISSIÓ

París, 17. — La comissió de Reparacions publicarà aquesta nit probablement un comunicat oficial sobre les proposicions que s'han fet respecte a l'emprestit hongarès.

També publicarà un altre comunicat oficial relatiu als estudis tècnics realitzats pels perits belgues sobre les reparacions, el text del qual fou sotmès al seu examen aquest matí. — Havas.

Desordres a Mindanao

ESCOLA ATACADA PELS INDIGENES

Manila, 17. — Diumenge passat un grup d'indígenes atacà una casa-escola de la illa de Mindanao, matant a tres mestres, un tinent, un sergent i vuit policies.

Hi hagué necessitat de demanar auxili a les tropes nordamericanes. — Havas.

De la «Festa de la Raça»

BALL A PARÍS

París, 17. — La Casa d'Espanya en aquesta capital organitzà ahir als salons de l'Hotel Continental un brillant «soirée», amb motiu de la «Festa de la Raça».

La concurrència fou enorme, figurant-hi tota la colònia espanyola. Diversos artistes espanyols prengueren part en la festa, la qual acabà amb lluit ball. — Havas.

Les Reparacions

TREBALLS DE LA COMISSIÓ

París, 17. — La comissió de Reparacions publicarà aquesta nit probablement un comunicat oficial sobre les proposicions que s'han fet respecte a l'emprestit hongarès.

També publicarà un altre comunicat oficial relatiu als estudis tècnics realitzats pels perits belgues sobre les reparacions, el text del qual fou sotmès al seu examen aquest matí. — Havas.

Desordres a Mindanao

ESCOLA ATACADA PELS INDIGENES

Manila, 17. — Diumenge passat un grup d'indígenes atacà una casa-escola de la illa de Mindanao, matant a tres mestres, un tinent, un sergent i vuit policies.

Hi hagué necessitat de demanar auxili a les tropes nordamericanes. — Havas.

De la «Festa de la Raça»

BALL A PARÍS

París, 17. — La Casa d'Espanya en aquesta capital organitzà ahir als salons de l'Hotel Continental un brillant «soirée», amb motiu de la «Festa de la Raça».

La concurrència fou enorme, figurant-hi tota la colònia espanyola. Diversos artistes espanyols prengueren part en la festa, la qual acabà amb lluit ball. — Havas.

Les Reparacions

TREBALLS DE LA COMISSIÓ

París, 17. — La comissió de Reparacions publicarà aquesta nit probablement un comunicat oficial sobre les proposicions que s'han fet respecte a l'emprestit hongarès.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIAS

Dijous, 18 d'octubre de 1923

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

Els consellers oficiosos

La Vanguardia, que havia sigut l'òrgan oficiós de la Unió Monàrquica Nacional, corresponent a Catalunya de les clienteles i de les oligarquies polítiques que el Cop d'Estat ha enderrocat, es permet el luxe de donar-nos consells de ponderació i eguanimitat, condemnant ço que anomena impaciències injustificades.

Si La Vanguardia després realment el bon èxit del Directori Militar, compendria que el triomf o el fracàs d'un moviment revolucionari, que vol canviar l'estructura d'un país i rectificar la trajectòria d'una decadència secular, no depèn dels comentaris que facin els periòdics, sinó de la seva pròpia força i eficàcia.

Collabora amb més efectivitat al triomf d'un moviment renovador qui assenyalava lleialment els perills i les equivocacions, que qui, avesat a l'adulació dels que manen, tot ho troba bé. I el moviment iniciat a Barcelona el 13 de setembre, res no ha de temer de la força dels seus enemics. Els únics perills que el volten són les seves possibles desviacions i errors, precisament en aquestes qüestions delicades que són les que La Vanguardia creu que no han d'ésser discutides ni esmentades.

Durant tot el segle XIX, Espanya passà per una sèrie de revolucions i pronunciamientos. Per què no van aconseguir deturar el ritme agònic de la seva decadència? Perquè canviava les persones i les organitzacions externes, però persistien els sistemes i les idees que els informaven.

Cal, doncs, que si el Cop d'Estat del 13 de setembre ha de representar, com diu La Vanguardia que tothom desitja, en la història d'Espanya, quelcom més transcendental i més decisiu que els pronunciamientos i les revolucions del segle XIX, siguin rectificades les causes essencials, orgàniques, de la decadència. Si aquestes causes persistissin, a través de tots els canvis de persones i d'organitzacions externes, seguirien actuant en la mateixa forma que abans del 13 de setembre.

Si Espanya ha de salvar-se, cal fer una revisió inexorable de les causes de la decadència, una revisió inexorable del mateix concepte d'Espanya, car l'estat en el qual es trobava el país el 13 de setembre, ni era una improvisació ni una cosa nova. No era sinó la continuació d'una història secular de decadència i desintegració, per a rectificar, la qual cal rectificar radicalment, amb una reforma orgànica, constituent, les causes notòries que la produïren.

UNSDIEN...

«... L'Ajuntament marxà bé perquè ara no pren cap emplet nou, i ha deixat de pendre aquells que sota concurs i exercicis hauria fet entrar l'altre Ajuntament.» I hom diu: — Si l'empleat que es deixa de fer entrar era necessari per a la bona administració de l'Ajuntament, com eren aquells, el no pendre'l no serà perjudicial a la bona administració?

Però diuen que a l'Ajuntament sobren empleats! Parlem-ne de quins sobren i de quins falten. Sobren els empleats inèptes. Falten empleats aptes, i amb prou preparació, intel·ligència, desitjosos de treballar, i amb salut per a poder executar el treball.

La feina s'ha de fer bé, i mentre no es faci, no perquè es deixi de menar, sinó perquè el manat està incapacitat per a fer-la, s'han de fer entrar nous empleats, bons per al treball i per al càrrec al qual són destinats.

Uns diuen: — Els empleats podran entrar per concurs, exàmens, etcètera, però els obrers no entren per recomanació dels regidors? — Parlem-ne d'això.

Com entren els obrers en una empresa privada? Recomanats per un soci, parent o conegut i qui diu recomanat vol dir per l'informe que en proporciona un que coneix la casa i coneix l'obrer. Doncs igual absten teneu les recomanacions fetes pels regidors. Hom també es pregunta: — I després de nomenar-lo, què passa?

Vegem un cas.

En l'última Comissió de Foment del dissolt Ajuntament, es va donar compte d'una comunicació d'un tècnic, que deia:

Entre els obrers que han ingressat darrerament, hi ha obrers aptes per al treball, altres que no ho són gens, alguns que no donen prou rendiment, i, per tant, la quantitat i qualitat del treball, a jutj del tècnic, no estan en proporció amb el sou que avui paga l'Ajuntament. Per a poder fer judici exacte dels obrers, va assenyalant-los una feina, i pregava a la Comissió que nomenés un regidor inspector per a examinar el treball executat i per a informar la Comissió, a fi que aquesta proposés les destitucions oportunes.

— Per tant — deia el tècnic — heu fet entrar personal apte, i fins molt bo. Aquest admet. Heu fet entrar personal que no té l'ofici que jo demanava, i aquest s'ha d'acomodar: i, quant a aquells que tenien feina assenyalada per a demostrar llurs aptituds, un regidor, d'acord amb el tècnic, els hauria qualificat, i del resultat haurien sortit cessants o admissions justes.

RESUMINT. Si els serveis estan desatesos, ja perquè Barcelona creix, ja perquè hi ha baixes i les plantilles resten desertes, no és de bon administrador omplir aquelles vacants, posant personal apte per a les atencions dels serveis?

No omplir vacants, a voltes no és fer bona administració: és fer política.

XAVIER TUSELL

Dietari històric

18 Octubre de 1536

ES POSA LA PRIMERA PEDRA A L'ESTUDI GENERAL DE BARCELONA

Encara que en 1340 havien establert els consellers catedres de lleis, i el rei Martí en 1410 donà als estudiants d'arab, llatí i grec, els estudis universitaris, afegint-hi els Col·legis de Medicina i d'Arts, establerts al carrer de Ripoll, davant del de Miserer, la Universitat es constituí segons privilegi d'Anfons IV el 3 de setembre de 1500.

L'edifici apropiat no es construï fins a la data que recordem, posant-se pel dia de Sant Lluís, la primera pedra, en record del qual, es col·loca l'estatua de l'Evangeliista, a la façana. L'edifici fou pres pel Tinent Major, el 10 d'agost.

Es bastí el casal a la Rambla de Catalunya, prop de la porta de Sant Se-

ver, essent conseller en cap, En Bernat Desvallès. Les primeres despeses es cobriren amb donatius particulars, acabant-se part de l'edifici, l'any següent. Record del mateix, és la gran pedra que es conserva al pati de l'Arxip, de la Corona d'Aragó, amb l'escut d'armes de l'Espanya austríaca, col·locat en 1536. Any després, es constituí la capella.

El Cos municipal, cada quatre mesos feia una visita d'inspecció a l'establiment que tenia cancel·lar i rector, i en el qual s'ensenyaven les set arts i facultats: Gramàtica i Retòrica; Arts i Filosofia; Filosofia moral; Teologia; Medicina; Canons i Lleis.

En caure Barcelona en 1714, es convertí aquell casal de la ciència en caserna, traslladada de la Universitat a Carera. Ho fou fins l'any 1843, que es tirà a terra per a obrir la porta d'Arxip II, al costat de Canaletes.

Tenia la Universitat barcelonina, una bona biblioteca i atorgada de bones als alumnes pobres, per a seguir els seus estudis.

ESPIGOLAIRES

El Sr. Alvarez de la Campa pren possessió de l'alcaldia

EL NOU ALCALDE

A les deu del matí ja era al despatx de l'alcaldia, el primer tinent d'alcaldia accidental, En Ramon M. Puigmarí, per a donar possessió a l'alcaldia nomenat pel Govern.

Abans de les onze, hora designada per a la presa de possessió, arribava al vestíbul de la Casa la Ciutat, dins l'automòbil del Govern civil, el governador general Llorens, el tinent coronel d'Estat Major senyor Ferran Alvarez de la Campa vestit de pal·la, i En Manuel Martínez, ajudant del governador.

Acompanyats del cap del Cerimonial, En Manuel Ribé, el síndic senyor Vila, han pujat a l'alcaldia, on foren rebuts per l'alcaldia accidental, el primer tinent senyor Puigmarí, el tinent d'alcaldia N. Anórs Par i els regidors Taylor i Oliva.

A la sala de l'alcaldia l'esperava per a saludar-lo En Joan Arquer i Vives, germà de l'ex-regidor del mateix nom. Va saludar efusivament al senyor Alvarez i amb ell va entrar al despatx de l'alcaldia, on hi havia també el secretari En Claudi Planas i els caps de Negociat senyors Vidal Guardiola, Tomas, Puig Sunyer i Llorens.

El senyor Puigmarí saludà al senyor Alvarez de la Campa, i el senyor Vila hi va presentar una llarga conversa, durant la qual li anava presentant els regidors presents i els que anaven arribant. El senyor Vila dirigí xarxardoses lloances a la intel·ligència, dots de govern i bona voluntat de l'alcaldia nou, dient que per això la ciutat podrà felicitar-se de la seva designació.

El senyor Alvarez de la Campa, aprofitant un moment de lliure que li deixà el senyor Vila, va dir que ell havia estat sorprès amb la designació feta pel Directori, que mai podia pensar en tal càrrec i que s'havia resistit tot el que li havia estat possible a ocupar-lo. Aquí he vingut portat de la mà del general Llorens, no sé on poso els peus, perquè en els 27 anys que porto de residència a Barcelona, mai havia entrat a la Casa Consistorial. Però ja que hi sóc, procuraré complir el deure; jo que de tota la vida sóc un home de treball, hi posaré tota la meua bona voluntat.

El senyor Vila va reprendre la conversa, durant la qual el senyor Puigmarí va fer remesa a l'alcaldia nou de les insignies del càrrec, que retingué un moment a la mà i després les restornà pel senyor Vila, altra volta disposades a l'armari on habitualment són guardades.

En saludar el general Llorens al senyor Puigmarí, manifestà en alta veu, a tots els concurrents, que aquest senyor s'havia resistit, d'una manera terminant que se'l desitja per a ocupar en propietat l'alcaldia.

El general Llorens cridà apart el secretari senyor Planas i el presentà al senyor Alvarez de la Campa.

El senyor Planas va parlar amb l'alcaldia una bella estona i després anà presentant individualment els caps de Negociat allí presents, fent de cada un el mersuclat elogi.

L'alcaldia va saludar-los i els digué que esperava de llurs zel i competència que col·laborarien amb l'alcaldia a l'estudi i resolució dels importants problemes que afecten la ciutat.

Mentrestant havien anat arribant més regidors: els tinentes d'alcaldia senyors Amargós i Samot, els regidors senyors Bonastre, Martín, Ramon i Escalona, els quals foren presentats a l'alcaldia pel senyor Vila. L'alcaldia sortí del despatx particular i passà a la sala de l'alcaldia per a rebre els periodistes que fan informació a Casa de la Ciutat.

Després de les mutals salutacions els manifestà que, com la població suposa, poca informació els podria facilitar. «Acabo d'arribar fa pocs minuts i aquí a les 30 hores que m'he quedat pensant, ni sabia, ni volia resoldrement ocupar l'alcaldia».

Repetí que en 27 anys que vivia a Barcelona no havia mai posat els peus a aquella Casa Consistorial. Ací he vingut amb tota la bona voluntat a fer tot el que pugui i després Déu dirà.

«Estic absolutament, i a totes hores, a la disposició de vostres per a facilitar-vos el compliment de la seva tasca».

Se li preguntà a quina hora podria rebre els periodistes i contestà que no podia fixar-ne cap, perquè no sabia quina hora seria la millor. «Com que jo desconec en absolut la tasca del càrrec que avui comencem, m'estaré a l'alcaldia totes les hores del dia, per a suplir amb el treball la manca de pràctica. Després, quan la feina — de la — estigui normalitzada, ja mirarem de fixar una hora que sigui bona per a vostres i per a mi».

Un periodista li demanà, allí davant de tots, la fotografia per a reproduir-la en el periòdic Il·lustrat i es va resistir a remetre-la en aquells moments; dient que d'aquí un quan de temps ja en parlarà. L'altre periodista insistí i per fi li digué que no sabia si en tenia cap, perquè ell s'havia fet retratar molt pocs dies i en tenia alguna foto amb el vestit militar.

— Oh, és igual — li digué.

— No, és que jo vull fugir precissament de tot el que pugui contribuir a pensar que dono caràcter militar a la meua actuació».

El senyor Llorens i el seu ajudant es retiraren i foren acomiadats per l'alcaldia nou, alguns regidors i aïts empleats al peu de l'escala.

Retornat el senyor Alvarez de la Campa al seu despatx particular, li fou presentat el senyor Cabestany, director general dels Serveis Tècnics.

Va parlar breus moments amb els regidors i els acomiadà.

El senyor Llorens, En Frederic Barceló, director de la Fira de Mostres, En Carles Muntadas, ex-director i propietari dels Banys d'Alhambra d'Aragó, i un alt funcionari de l'Exposició.

A tres quart d'una sortí de Casa de la Ciutat acompanyat dels senyors Puigmarí, Vila i aïts funcionaris, acomiadant-se per retornar a les quatre de la tarda.

Després de prendre possessió de l'alcaldia, el senyor Alvarez de la Campa cursà els següents telegrames:

«Cap Superior del Palau» — Madrid.

En prendre possessió de l'alcaldia de Barcelona per Reial nomenament li pego de servir-se elevar a

S. M. el Rei (q. D. g.) el testimoni del meu més pregon reconeixement per tan alta distinció i l'expressió de la meua ferma i decidida voluntat de servir en tan important càrrec els interessos suprems de la ciutat i de la Patria, renovant amb aquest motiu la meua adhesió infrangible a l'august sobirà i reial família. El saluda abundantment — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Martínez Anido» — Sots-secretari de Governació.

Reial ordre nomenant-me alcalde de Barcelona, càrrec del qual acabo de prendre possessió, mereix el meu agrament més sincer per distinció extraordinària que representa. Les responsabilitats que posen a l'alcaldia però formo propòsit decidit de treballar amb tota intensitat per a fer-me digne de confiança en mi disposada. He de consagrar totes les meves forces al bé i profit de la volguada ciutat de Barcelona i al servei dels aïts interessos de la Patria, i espero que amb l'efort de tots i la seva especialíssima ajuda podrà assolir-se tan noble ideal. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera» — President Directori Militar. — Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposo al Directori de la seva digna presidència, i em cree en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més pregon reconeixement i una contribució tot el que sóc i valgo per a cooperar a la magna obra de patriàtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració, que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tant tots els mereixedors. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

ELS OFICIALS JUDICIALS

El oficials civils i criminalistes que han estat declarats cessants, han celebrat una reunió, acordant visitar el president de l'Audiència per a exposar-li llurs queixes.

Una comissió de tres dels oficials cessants han fet la visita al president de l'Audiència, el qual els ha recomanat que fossin ells mateixos gestors que reguin pertinents, però que no es surtin de la legalitat.

També han visitat al president del Col·legi de Procuradors, senyor Vergés, al qual han demanat que vulgui ajudar-los.

En el local que ocupa el Centre Obrer al carrer de Casanovas, de Manresa, foren detinguts el president, tres detinguts i el tresorer del Comitè local de la Confederació Regional del Treball. També foren detinguts cinc obrers que es trobaven reunits a l'esmentat local.

El Centre Obrer ha estat clausurat.

LES SUBSISTENCIES

El governador ha llegit als periodistes un telegrama del president de la Junta Central de Provements, en el qual assenyalava que l'única classe de sucre que hi ha a la fabrica és el blanc, que es ven a la fabrica a 170 pessetes el quilò.

Manifesta també que pel moment aquesta classe de sucre no es vendrà als fabricants de dolços i altres transformacions: que únicament es vendrà als detallistes per al consum públic.

Finalment fa avinent que les Juntes provincials de provements no han de permetre que surti sucre del territori de llur jurisdicció sense permís de la Junta Central.

Un cop llegit aquest telegrama, un periodista ha dit al governador:

«Si el preu de fabrica és de 170 el quilò com poden vendre'l els detallistes a 175, preu en què està taxat?»

El general Llorens ha respost que això és el que estudiaria, posant una taxa que permeti el guany legítim del magatzemista i detallista. Digué que el primer és el que surt perjudicat amb la taxa actual, puix ha de vendre a 170 el quilò, tenint sols deu cèntims per portar-lo des de la fabrica. En canvi el detallista, si no guanya tampoc perd, perquè amb els cinc cèntims pot pagar el transport.

Alhora s'ha fet observar també al general Llorens que en aquest cas no hi troben els detallistes dels pobles de la província, als quals afecta la taxa, perquè el transport els costa més.

Ha acabat dient el governador que la taxa del sucre es revisaria a la propera reunió de la Junta de Provements.

Un altre periodista ha fet notar al governador que el pa que ara serveixen els forners és d'inferior qualitat.

A això ha contestat el general Llorens que la qüestió del pa i de la carn ja ha assumida el nou alcalde, el qual es troba disposat a prestar tot el seu apol en la qüestió de les subsistències, cosa a la qual — deia el governador — s'havia negat l'anterior.

UN SINDICALISTA

Per la policia fou detingut el conegut sindicalista Joan Martínez Escaló («Madriles», que no ha estat ja diverses vegades per suposar-se'l complicat en atemptats i atraments).

DILIGENCIES

Ha sortit cap a Manresa, Terrassa i Sabadell, amb l'objecte de practicar diligències relacionades amb l'assalt a la Caixa d'Estalvis de Terrassa i amb l'ocupació de bombes, el comandant d'infanteria En Francesc Pérez Garbey, jutge permanent de causes d'aquesta Capitania general.

AL PALAU DE JUSTICIA

Sobre la remoció de part del personal alt i baix del Palau de Justícia, per abusos, negligència i immoralitats en l'administració de justícia, resulten 15 oficials criminalistes i 3 auxiliars d'aquests, més 6 oficials civils; total 24.

A més s'insinua expedient contra 6 secretaris de Sala (escrivans) i 4 secretaris de Sala (relators), també expedients, 4 jutges de primera instancia i instrucció, a dos dels quals se'ls trasllada de destinació i altres dos, se'ls proposa per a quedar excusats (separats del servei).

Butlletí internacional

17 d'octubre de 1923

MILLERAND

I MASARYK

Mentre a Berlín i a les altres terres alemanyes continuen els aldarulls sangants produïts per les manifestacions tumultuoses dels treballadors sense feina, i a Londres està reunida i celebra les seves sessions la Conferència Imperial, a París és rebut amb totes les honors i tota la cordialitat el President de la República Txecoslovaca, Tomàs Masaryk.

Es evident que, en les circumstàncies actuals d'Europa, aquesta visita té una significació política prou clara. El fet que Masaryk vagi acompanyat de Bènes, el seu Ministre d'Afers Exteriors i l'ànima de la Petita Entesa, dona encara al seu viatge una transcendència més visible. França cerca el contacte espiritual i diplomàtic amb la Petita Entesa per a totes les eventualitats de l'esdevenidor.

Els discursos dels dos Presidents, Millerand i Masaryk, no han ultrapassat els límits de la discreció protocolària. Han sigut, però, prou expressius. Millerand ha repetit, en síntesi, les seves paraules d'Ebreux i de Louviers, paraules que insisteixen en la coneguda tesi francesa, exposada tantes vegades per Poincaré en els seus discursos dominicals. Masaryk ha recollit molt discretament la tesi francesa en l'afar de les reparacions i la ha compartida.

Però si la coincidència entre la tesi exposada per Millerand i la tesi exposada per Poincaré és absoluta, la diferència del to és evident. I el to del discurs de Masaryk ha rimat sense cap dissonància amb el to del discurs de Millerand.

Indica aquesta notòria diferència de to una evolució imminent en l'actitud de França? Les converses iniciades entre Hue Stinnes i el general Degoutte produiran algun resultat pràctic en ordre a la resolució definitiva de l'afar de les reparacions? La crítica situació d'Alemanya ho exigeix imperiosament.

La Petita Entesa té com a objectiu essencial mantenir la pau i l'estabilitat dels països que podrien anomenar-se danubians. Però les convulsions comunistes o els rampells imperialistes d'Alemanya podrien amenaçar ambdues coses. I és per això que Masaryk i Bènes, davant la incertesa de l'hora actual, cerquen l'ajut diplomàtic i el concurs actiu de França.

La visita del President de Txecoslovàquia a París és, doncs, un acte de pau. I és, també, una sobirana lliçó de la història. No fa encara deu anys l'imperi austro-hongarès era una de les primeres Potències del món, una de les sis grans Potències europees. Bohèmia, que era un país relativament petit i poc significatiu dintre de l'imperi, demanava endebades la seva autonomia. I ara aquell gran imperi s'ha desintegrat i Bohèmia, renascuda a la vida internacional amb el nom de Txecoslovàquia, és la Potència inspiradora de la Petita Entesa, àrbitre dels països danubians, mentre Austria i Hongria són pobles febles, reduïts, que han de cercar la benvolença dels governs de Praga. En la geografia política de l'Europa central, avui Praga pesa molt més que Viena i que Budapest juntes.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Les Idees i les Imatges

UNA ALTRA OBRA POÈTICA I TEATRAL EXEMPLAR (I)

Deia, no fa gaire, En Cristòfor de Domenech — i a propòsit, justament, de la «Medea», d'En Francesc Pujols — que els catalans actuals, després de llargues vacil·lacions, comencen tot just ara d'empendre un camí netament conscient.

Completament d'acord.

Parlarem ahir, precisament, d'una d'aquestes consciències monjoies: el drama «Mouille d'Anglaterra», d'En Ferran Soldevila.

Avui anotarem al marge d'una altra preada feta contemporània catalanesca, una obra teatral també: la tragèdia «Medea», d'En Francesc Pujols.

Una i altra obra, són dos extrems, dos extrems oposats, dos extrems oposats que es toquen, però. Ambdues ens donen idea clara de les extraordinàries possibilitats d'art; pel clàssicisme, s'aglutinen l'una i l'altra.

En el drama d'En Ferran Soldevila, obra remarcable d'elegància formal, d'edificació ètica, i d'humana disciplina — la saba vital hi corre a través d'unes artístiques i venes potes un xic massa primes. En canvi, en la tragèdia pujoliana, el suc vital s'hi acumula, en excés, a doll ple. La primera és massa línia; la segona és massa acolorida. Hi ha massa angles a l'una; hi ha massa corbes a l'altra.

L'obra d'En Francesc Pujols, cal reconèixer-ho llançat, s'endinsa més en el cor, com més al cervell, fa paitejar amb molta més de força la totalitat del nostre ser. És l'obra d'un gran poeta — i l'adjectiu no li té gran. L'obra d'un gran poeta que fa endevinar l'existència d'un pensador pregon.

La nova tragèdia de «Medea» que ens ofereix En Pujols, segons els preceptes, i més encara, segons les habilitats clàssiques de tots els temps dels vells grecs ens, no té un argument original pròpiament dit, en el sentit estrictament del mot i concepte modern. L'obra és inspirada, en l'essencial, en la tragèdia d'Eurípides, i a malgrat d'això, remarquem, si us pla, la seva forma i decisiu novetat.

Heu aquí la veritable avantguarda. Cada dia estem més convençuts de la prematritat, de la gratuïtat, de l'ubiquitat de les marques o etiquetes que la crítica contemporània posa damunt la producció artística i literària contemporània.

Nostres opinions sobre la bondat o la instigació d'un home o d'una obra, no són sinó presentiments. Una presentiment que poden fallar.

En la posteritat l'única que ens pot salvar és el lloc que ens correspon.

Si el nostre presentiment crític val, però, alguna cosa, no vacilem en pronosticar que, entre les obres que restaran del període netament conscient — al·ludit per En Cristòfor de Domenech — emprès pels catalans actuals, assolirà un alt lloc d'honor, la tragèdia de «Medea» del nostre Francesc Pujols.

JOSEP MARIA JUNOY

(1) — Francesc Pujols. «Medea» (tragedia en tres actes). Barcelona, 1923.

DARRERES INFORMACIONS

Notícies de la Península

VISITES AL PRESIDENT DEL DIRECTORI

Madrid, 18, 12'30 matinalada.
Les úniques visites rebudes aquesta tarda pel President del Directori Militar, han estat les de l'arxibisbe de Valladolid, senyor Gadea, el comte de Sagasta, l'ambaixador de França i el senyor Llanos Torreglia.

A la sortida, preguntat pels periodistes, sobre l'objecte de la seva visita, ha dit el comte de Sagasta: — No he de dir res.

S'annuncia un concurs per a cobrir

DE GUERRA

S'annuncia un concurs per a cobrir una vacant de comandant professor que hi ha a la tercera secció de l'Escola Central de Tir.

Es concedeix la tornada al servei actiu al comandant d'infanteria don Cecili Ajenjo.

Es concedeix la tornada al servei actiu al capità d'infanteria don Francesc Ortega.

S'annuncia concurs per a la provisió d'una vacant de capità d'enginyers que hi ha al servei d'aerostació.

Es destina al Tercer d'Estrangers al capità d'infanteria don Manuel Altamira.

Es nomena jutge de la primera regió al comandant d'infanteria don Francesc Josep Ruiz Morales.

SOBRE LA RENOVACIÓ DE LES OBLIGACIONS DEL TRESOR

Segueixen els períodes madrilenys fent comentaris sobre el resultat de la renovació de les obligacions del Tresor.

«Informaciones», periòdic espanyolitzant amb el Directori, considera que en aquest resultat es veu l'obra dels polítics, als quals s'ha apartat de les societats de crèdit.

La Correspondencia de España diu:

El fet és de molta importància perquè es veu en fix i en l'opinió, que ha tingut d'ell coneixement amb no pas massa poca sorpresa que digués, titulant, com és natural, a falta de patriotisme, no a sobre de prudència, la conducta de certa part del capitalisme espanyol en aquesta ocasió, i tal vegada en les futures, que eviti s'han de presentar.

La situació actual d'Espanya exigeix en tots, no sols confiança en llurs destins futurs, sinó l'ajuda desinteressada per a salvar les dificultats del moment, atenent en primer lloc a consolidar el crèdit públic; i ja que a això estem tots obligats, no és lícit cap deserció i menys en els moments crítics en què la Hisenda espanyola requereix una patriòtica i desinteressada ajuda.

LA BESTRETA REINTEGRABLE A LA PREMSA

Ha tornat de Barcelona el director d'«A B C», després d'assistir a la reunió que en aquella ciutat han celebrat els representants dels periòdics de Barcelona per a ocupar-se de la bestreta reintegrable a la premsa.

«A B C» diu avui sobre aquesta reunió que la premsa que ha rebut la bestreta reintegrable, només persegueix que el públic adquireixi el convenciment absolut d'aquestes tres veritats:

Primera. — Que no veu rebre directament ni un sol cèntim, puix els milions que lliura el Tresor passen directament en poder de la Papetera perquè aquesta facturi el paper al preu que tenia l'any 1914.

Segona. — Que ha completat reglament el compromís contractat de vendre els exemplars a cinc cèntims (dos i mig per a llurs caixes), com el preu del paper en blanc era quatre vegades major.

Tercera. — Que havent-se arruïnat per a servir els interessos d'Espanya, evitant que aquesta prengués part en la guerra europea, només aspira a que els espanyols de bona fe reconguin el seu sacrifici.

LA INSPECCIÓ A L'AJUNTAMENT DE MADRID

Avui ha continuat la visita d'inspecció a l'Ajuntament de Madrid.

Foren trets d'arxiu i portats a la sala de comissions tots els pressupostos ordinaris i imprèstits fins del 1909, i la relació de nòmines de 1921.

RECTIFICACIÓ

«La Epoca», rectificant diverses notícies que han publicat aquestes dies alguns periòdics.

Havem de fer constar que l'il·lustre ex-ministre conservador don Faustí Rodríguez Sampedro, no té cap càrrec efectiu en cap Consell d'Administració de Bancs.

En 1920, quan es retirà a casa seva de Gijón, dimittí tots els càrrecs que exercia.

A GINEBRA

Avui ha marxat a Ginebra, per a intervenir, en unió del comte d'Altea, en les deliberacions de l'Oficina Internacional del Treball, el senyor Gascon i Marín.

També ha marxat amb el mateix objecte el fill del secretari particular de l'encarregat del ministeri del Treball, senyor Sánchez Moreno.

A LES ACADEMIES MILITARS

La «Gaceta» publica el següent Reial decret:

«A proposta del cap del Govern, president del Directori Militar i d'acord amb aquest, vine en decretar el següent:

Article únic. — L'article novè del meu decret de 30 de gener de 1913 s'entendrà modificat de la forma següent:

En totes les Acadèmies militars la desaprovaçió en primers i segons exàmens de cada un dels cursos d'idiomes causarà pèrdua de curs, però no tindrà qualificació numèrica més que en l'últim curs, limitant-se en els anteriors a la d'aprovaçió o reprovació.

L'equitació en les Acadèmies d'infanteria, Artilleria, Enginyeria i Intendència, quan el seu ensenyament formi part d'un curs, permetrà als deixebles desaprovaçió en un, passar al següent, amb el deure de arribar a l'aprovaçió total en el darrer, on cada una d'aquestes desaprovaçions figurarà sense la qual circum-

LA DIPUTACIÓ D'ALAVA EMBARCADA

personat l'agent executiu de la Delegació d'Hisenda, realitzant un embarcament de 153.000 pessetes que importa el 10 per cent de la Diputació i l'Estat.

El president de l'esmentada entitat feu constar la seva protesta.

Bilbao. — El president de la Diputació de Biscaia, ha rebut un telegrama del president de la d'Alava, comunicant-li que a les dotze del matí, s'ha presentat l'agent executiu d'Hisenda, per a fer l'embarcament.

També li diu que ha telegrafiat al president de la de Guipúscoa.

La Diputació està convocada per a celebrar sessió el vinent divendres.

L'ordre del dia consta del dit assumpte i diverses nòcions.

UN QUADRO DE RIBERA

La Junta de Cultura basca, de la Diputació, està en negociacions per a adquirir el magnífic quadro de Ribera que portat d'Espanya a França, quan la invasió francesa.

L'herència d'un brigadier, el qual fou qui el portà a París, demana pel dit quadro, 10.000 pessetes.

ADHESIO

Elx. — Aviat visitarà al general governador, una comissió d'aquesta població, per a presentar-li un manifest d'adhesió subscrit per centenars de firmes de metges, enginyers, advocats, farmacèutics, banquers, propietaris, industrials i comerciants, tots els personatges estranyes a la vella política.

COMUNICACIÓ OFICIAL DEL MARROO

Madrid, 18, 2 matinalada.

Nota oficial de Guerra:

Zona oriental. — En la tarda d'ahir en territori de Melilla, a les immediacions de Nador, s'hi va violentament un aparell Bristol, que resultà destruït.

El pilot, capità Esteban, sotí comocions viscerales i resultaren amb contusions el capità Fernández Cordon i el tinent Lastra, els dos de regulars d'Alhucemas.

La bateria de Tizil Azza principal feu foc contra grups enemics.

Durant el dia d'ahir fou hostilitzada la plaça d'Alhucemas, amb foc de fusell i de canó, essent combatut per la plaça, però havent de lamentar la mort de dos artillers de la bateria de Sant Miquel, que foren morts per a una granada. S'anomenaven Joan Rico Sánchez i Primitivo González Fernández. A més a més l'edificació de la plaça sotí desperfectes.

Avui a la tarda, en el vapor corru de Málaga embarcà una bateria d'artilleria del grup de a cavall, amb un efectiu d'un cap, quatre oficials i 139 de tropa, amb els elements i material corresponent.

L'aviació ha bombardejat la casa de Abd-el-Krim, tirant 35 bombes d'once quilos.

Avui, a primeres hores, marxà el general en cap a visitar el sector d'Acil de Midar, retornant a última hora de la tarda.

En la zona occidental sense novetats.

EXIT TEATRAL DE N'AMADEU VIVES

En el teatre Apolo s'ha estrenat aquesta nit una sarsuela original, la lletra dels senyors Romero i Fernández Saw, i la música del mestre Vives.

La sarsuela titulada «Doña Frasquita», té tres actes.

Es guardava aquesta estrena amb veritable expectació, perquè els que coneixien la música asseguraven que superava a les estrenades en aquestes últimes temps pel popular mestre casà.

Els auguris s'han confirmat plenament, perquè a aquestes hores, ja s'han representat dos actes, l'èxit ha estat grandíssim: repetint-se diversos números, ovacionant-se sorollosament els autors i virent-se al mestre Vives, arribant-se a afirmar que l'èxit no té precedents.

DE MELILLA

Melilla. — La bateria emplaçada a Tayudat ha dispersat grups enemics.

Han ingressat a l'hospital, ferits d'acidents, els soldats Manuel Aguirre i Francisco Puyosa.

S'ha fet càrrec de la Jefatura de l'Estat Major el tinent coronel Molins.

S'ha rebut telegrames de la família reial interessants per l'estat del coronel Iturriz.

Aquesta matinalada han ingressat a l'hospital de la Creu Roja el pilot d'aviació capità Alfons Esteban, amb magullaments en diferents parts del cos, capità de regulars Manuel Fernández, amb contusions al cap, i el tinent de regulars Gonzal Díaz de la Lanza, amb magullament en l'espatlla esquerra, tots de pronòstic reservat.

DIMISSIÓ DEL MINISTRE D'AGRICULTURA PORTUGUES

Lisboa, 17. — El ministre d'Agricultura ha presentat la dimissió del seu càrrec. — Havas.

Musicals

La Direcció del Coliseum, atenta des de la seva inauguració a correspondre al favor del públic que cada omple i l'heu grandíssim local, ha aconseguit que la Banda d'Alabarders que amb tant d'èxit ha vingut actuant en l'Exposició del Mòble, doni un concert aquesta nit en la seva sala d'espectacles, que tan grans condicions acústiques reuneix, com es demostra plenament en el concert executat per la Banda Municipal de Barcelona el dia de la seva inauguració.

No anem a estendre'ns aquí parlant dels mèrits extraordinaris que reuneix la Banda d'Alabarders. S'omament desitgem fer notar que el públic de Barcelona desitjava escoltar-la en un local tanca, per a apreciar millor les seves altíssimes qualitats que en el lloc obert de l'Exposició, on forçosament havien de perdre's alguns dels seus més fins matisos, i per això la Direcció del Coliseum, interpretant el sentit general, feu les oportunes gestions per a satisfer aquest desig del públic.

Barcelona

Exhort

El jutjat de guàrdia ha rebut un exhort del de Tarragona, donant l'ordre que sigui citat el senyor Cabellany, cap dels Serveis tècnics d'aquest Ajuntament i ex-cap d'Obres públiques d'aquella demarcació, per tal que declari en un sumari que es segueix, per malversament de cabals durant el temps que el dit senyor es trobava al front d'aquelles obres públiques.

També li diu que ha telegrafiat al president de la de Guipúscoa.

La Diputació està convocada per a celebrar sessió el vinent divendres.

L'ordre del dia consta del dit assumpte i diverses nòcions.

UNA DONA FENT DE JOCKEY

Dijous passat a les curses de New Market (Anglaterra) hi feu aparició una dona vestida de jockey, muntant el cavall «Pennant», per disputar la copa fundada per Charles II l'any 1666.

Era la senyoreta Elisabeth Tanner, filla d'un conegut propietari de cavalls d'aquella gran manutenció i anomenada també al teatre.

Volla renovar la gesta de la senyoreta Thornton, que en l'any 1804 va derrotar el campió d'Anglaterra, però s'ha quedat en tercer lloc. El seu cavall fou el favorit de les apostes i per això no faltaren esperits malignes dient que si el jockey hagués estat un home hauria venut de totes maneres fins els quatre jockeys que prengueren part a la cursa digueren que la senyoreta Tanner no podia comportar-se d'una manera més brillant, i que si no havia triomfat fou culpa del cavall que al final no tenia més forces.

El fet d'aquesta senyoreta s'ha v. l. gut donar com el primer cas en la història, però ja hem esmentat el cas del 1804. De totes maneres, l'admissió a aquesta cursa és deguda a no haver-hi prohibició dins el reglament. Recentment el permís fou negat a una parisense.

La novetats va portar una afluència enorme de públic.

EL DOCTOR QUE ARRANJA ELS NASSOS

Miss Fannie Brice, cèlebre actriu americana, té un nas borbònic que voldria canviar-se per un nas grec de Pelides-Alfeneas. Per tal d'obtenir la rectificació del seu perfil s'ha dirigit al doctor Scherison, eminent cirurgià d'Atlantic-City que s'ha fet un especialista en modificar completament la línia dels nas dels seus clients.

El cirurgià ha promès reixir en alguns mesos i el d'aquesta en surt bé li valdrà una fortuna considerable.

Entretant tota Amèrica està suspesa... al nas de Miss Fannie Brice.

LES CASES BARATES DE ROMA

A Roma hi ha 20.000 ciutadans sense domicili a conseqüència de la crisi de l'habitatge.

Per resoldre aquesta dificultat el Govern ha despesat alguns milions, fent edificar nombroses cases prop de la capital i fundar amb elles dues ciutats: Cotta Giardino i Sant Onofre.

Però els lloguers d'aquestes cases són tan cars que resten sense llogar i tot just nascentes aquestes ciutats ja són anomenades ciutats mortes. I els sense domicili de Roma continuen sense tenir domicili.

LA DROGA DE LA VERITAT

Als diaris americans parlen extensament d'un experiment realitzat pel doctor House per comprovar l'eficàcia de la seva «droga de la veritat».

La droga fou administrada en una de les presons de Nova York, a dos delinqüents acusats d'assassinat, i sota la seva influència no tan sols confessaren el crim, sinó que revelaren també altres gestes de les quals no s'eren acusats.

El descobriment és discutit i fins alguns diaris acusen el doctor de «xarlatanisme». La majoria, però, planteja la qüestió moral de si l'ús d'aquest narcòtic no és contrari als drets de l'home.

UN IDOL DE MARC POLO

Als cènters ministerials es tracta de suprimir els passatges que han restat secrets de l'exposició Curzon, feta el 5 d'octubre a la conferència imperial. No obstant, es nota resistència per part dels primers ministres colonials, els quals no volen com prometre'ns per al cas de possibles debats en llurs parlaments respectius.

Sembla que el plan que s'atribueix al general Smuts comprèn dues parts essencials: La primera proposa una reconstitució econòmica d'Àlemània i sota la inspecció de la Societat de les Nacions. La segona suggereix l'establiment d'una zona neutra a la Renània, però sense dependre aquest país ni de Prússia ni del Reich.

Quant a les suggeriments que s'hagin pogut fer a la conferència per a fer pagar Àlemània, sembla que no n'hi ha cap que valgui la pena d'ésser estudiada abans que la comissió de reparacions faci informat sobre els estudis tècnics belgas.

Canvis facilitats pel Banc de Catalunya

Barcelona, 17 d'octubre de 1923

DIVISES XECES NO COTITZADES OFICIALMENT

Portugal	0'31	ptes. escut
Argentina	2'305	pes
Holanda	2'91	flori
Suecia	1'95	corona
Noruega	1'15	»
Txecoslovàquia	22'20	100 cnes.
Polònia	0'0000	100 marcs
Romania	0'00	100 leis

BITLLETS

Alfons	140'00
Unces	139'50
Isabel	143'50
Quarts	139'50
Petit	139'50
Dòlars	7'20
Lliures esterlines	35'50
Francs	139'50

RECOMANEM A LES ENFILADES I ALS PARTICULARS QUE TENEN A BÉ TRAMATE'NS ARTICLES O NOTES SUPPLICADES, QUAL NO ENS S'HA POSSIBLE TORNAR LA MEMORIA ABSOLUTA (SENSE LA EL MEMORARI D'ACORDAR DESPUÉS ELS ORIGINALS AMB UN SE-

Barcelona

Exhort

El jutjat de guàrdia ha rebut un exhort del de Tarragona, donant l'ordre que sigui citat el senyor Cabellany, cap dels Serveis tècnics d'aquest Ajuntament i ex-cap d'Obres públiques d'aquella demarcació, per tal que declari en un sumari que es segueix, per malversament de cabals durant el temps que el dit senyor es trobava al front d'aquelles obres públiques.

També li diu que ha telegrafiat al president de la de Guipúscoa.

La Diputació està convocada per a celebrar sessió el vinent divendres.

L'ordre del dia consta del dit assumpte i diverses nòcions.

UNA DONA FENT DE JOCKEY

Dijous passat a les curses de New Market (Anglaterra) hi feu aparició una dona vestida de jockey, muntant el cavall «Pennant», per disputar la copa fundada per Charles II l'any 1666.

Era la senyoreta Elisabeth Tanner, filla d'un conegut propietari de cavalls d'aquella gran manutenció i anomenada també al teatre.

Volla renovar la gesta de la senyoreta Thornton, que en l'any 1804 va derrotar el campió d'Anglaterra, però s'ha quedat en tercer lloc. El seu cavall fou el favorit de les apostes i per això no faltaren esperits malignes dient que si el jockey hagués estat un home hauria venut de totes maneres fins els quatre jockeys que prengueren part a la cursa digueren que la senyoreta Tanner no podia comportar-se d'una manera més brillant, i que si no havia triomfat fou culpa del cavall que al final no tenia més forces.

El fet d'aquesta senyoreta s'ha v. l. gut donar com el primer cas en la història, però ja hem esmentat el cas del 1804. De totes maneres, l'admissió a aquesta cursa és deguda a no haver-hi prohibició dins el reglament. Recentment el permís fou negat a una parisense.

La novetats va portar una afluència enorme de públic.

EL DOCTOR QUE ARRANJA ELS NASSOS

Miss Fannie Brice, cèlebre actriu americana, té un nas borbònic que voldria canviar-se per un nas grec de Pelides-Alfeneas. Per tal d'obtenir la rectificació del seu perfil s'ha dirigit al doctor Scherison, eminent cirurgià d'Atlantic-City que s'ha fet un especialista en modificar completament la línia dels nas dels seus clients.

El cirurgià ha promès reixir en alguns mesos i el d'aquesta en surt bé li valdrà una fortuna considerable.

Entretant tota Amèrica està suspesa... al nas de Miss Fannie Brice.

LES CASES BARATES DE ROMA

A Roma hi ha 20.000 ciutadans sense domicili a conseqüència de la crisi de l'habitatge.

Per resoldre aquesta dificultat el Govern ha despesat alguns milions, fent edificar nombroses cases prop de la capital i fundar amb elles dues ciutats: Cotta Giardino i Sant Onofre.

Però els lloguers d'aquestes cases són tan cars que resten sense llogar i tot just nascentes aquestes ciutats ja són anomenades ciutats mortes. I els sense domicili de Roma continuen sense tenir domicili.

LA DROGA DE LA VERITAT

Als diaris americans parlen extensament d'un experiment realitzat pel doctor House per comprovar l'eficàcia de la seva «droga de la veritat».

La droga fou administrada en una de les presons de Nova York, a dos delinqüents acusats d'assassinat, i sota la seva influència no tan sols confessaren el crim, sinó que revelaren també altres gestes de les quals no s'eren acusats.

El descobriment és discutit i fins alguns diaris acusen el doctor de «xarlatanisme». La majoria, però, planteja la qüestió moral de si l'ús d'aquest narcòtic no és contrari als drets de l'home.

UN IDOL DE MARC POLO

Als cènters ministerials es tracta de suprimir els passatges que han restat secrets de l'exposició Curzon, feta el 5 d'octubre a la conferència imperial. No obstant, es nota resistència per part dels primers ministres colonials, els quals no volen com prometre'ns per al cas de possibles debats en llurs parlaments respectius.

Sembla que el plan que s'atribueix al general Smuts comprèn dues parts essencials: La primera proposa una reconstitució econòmica d'Àlemània i sota la inspecció de la Societat de les Nacions. La segona suggereix l'establiment d'una zona neutra a la Renània, però sense dependre aquest país ni de Prússia ni del Reich.

Quant a les suggeriments que s'hagin pogut fer a la conferència per a fer pagar Àlemània, sembla que no n'hi ha cap que valgui la pena d'ésser estudiada abans que la comissió de reparacions faci informat sobre els estudis tècnics belgas.

Canvis facilitats pel Banc de Catalunya

Barcelona, 17 d'octubre de 1923

DIVISES XECES NO COTITZADES OFICIALMENT

Portugal	0'31	ptes. escut
Argentina	2'305	pes
Holanda	2'91	flori
Suecia	1'95	corona
Noruega	1'15	»
Txecoslovàquia	22'20	100 cnes.
Polònia	0'0000	100 marcs
Romania	0'00	100 leis

BITLLETS

Alfons	140'00
Unces	139'50
Isabel	143'50
Quarts	139'50
Petit	139'50
Dòlars	7'20
Lliures esterlines	35'50
Francs	139'50

RECOMANEM A LES ENFILADES I ALS PARTICULARS QUE TENEN A BÉ TRAMATE'NS ARTICLES O NOTES SUPPLICADES, QUAL NO ENS S'HA POSSIBLE TORNAR LA MEMORIA ABSOLUTA (SENSE LA EL MEMORARI D'ACORDAR DESPUÉS ELS ORIGINALS AMB UN SE-

Barcelona

Exhort

El jutjat de guàrdia ha rebut un exhort del de Tarragona, donant l'ordre que sigui citat el senyor Cabellany, cap dels Serveis tècnics d'aquest Ajuntament i ex-cap d'Obres públiques d'aquella dem